

Віртуальна книжкова виставка

Українські вишиванки - наче райдуги світанки

Усе навколо завмирає,
Коли вдягаю вишиванку.
Лиш серце радісно палає,
Мов промінь сонця на світанку.
Коли вдягаю вишиванку,
Немов в любові признаюся
Своїй країні ніжно й палко,
Вдягну і Господу молюся.

День вишиванки – це свято, яке відзначається українцями щорічно в третій четвер травня.

Вишиванка – це не лише елемент національного вбрання, а й символ єднання та патріотизму. Українці одягають вишиванки не лише у святкові дні, але й у звичайні будні, показуючи свою приналежність до українського народу. День вишиванки допомагає підтримувати та підкреслювати важливість збереження та розвитку української культури і традицій.

Вишиванку творять з любов'ю, вкладаючи у кожен візерунок певний сенс, щирі думки і душу. У вишивальниць є багато традицій і обрядів перед власне процесом вишивання, тому що це – особлива творчість, у якій передається наша українська краса, наша душа.

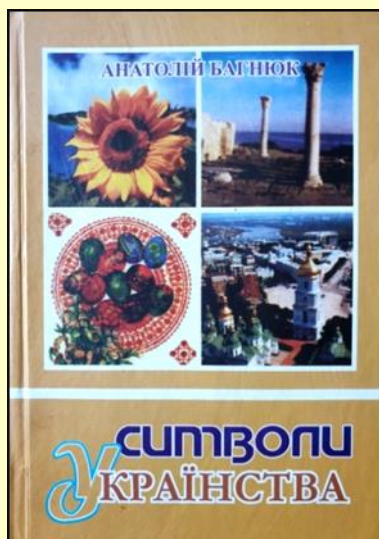
Вишита сорочка – свого роду оберіг, символ здоров'я, добробуту та краси, щасливої долі й родової пам'яті, любові та святковості. Коли говорять, що людина народилася в сорочці, мають на увазі, що це - щаслива людина.

Бебешко Л. Вишивальні традиції України: білі та писані сорочки / Л. Бебешко ; гол. ред. С. І. Мозгова, худ. ред. А. О. Попова. – Харків : КСД, 2021. – 160 с.

Третя книжка циклу «Україна вишивана» присвячена давнім вишивальним традиціям України, візиткою цього видання є білі та чорні писані сорочки з різних регіонів України, цікаві й самобутні за типами кроїв, колористикою вишивки, її компонованням і технологіями виконання.

Багнюк А. Символи українства : художньо-інформаційний довідник / А. Багнюк. – друге вид., допов. – Тернопіль : ТОВ «Терно-граф», 2009. – 832 с.

У даному виданні в популярній формі розкрито значення і зміст античних, християнських та національних символів та образів, що належать до основи української духовності.

Лозко Г. С. Українське народознавство / Г. С. Лозко. – 5-те вид., зі змін. та допов. – Тернопіль : Мандрівець, 2011. – 512 с.

У цій книзі відомого етнолога, доктора філософських наук Галини Лозко подано змістовну інформацію про походження українців, їхню духовну культуру, господарство, побут, родину.

Юрій М. Ф. Етнологенез нашого народу / М. Ф. Юрій. – третє вид. допов. і перероб. – Київ : Кондор. – 2007. – 262 с.

Книга присвячена найактуальнішим проблемам сучасної української історичної науки – етнологенезу українського народу та його менталітету. Написана під незвичайним для читача історичним, біолого-географічним, психологічним та культурологічним кутом зору.

Воропай О. Звичаї нашого народу : етногр. нарис / О. Воропай. – Київ : Велес, 2009. – 432 с.

Це неординарний опис народно-календарних звичаїв, а також вірувань й уподобань українців. Автор використав у нарисах як свої записи, зібрані впродовж багатьох років, так і наукову та художню літературу. Праця розподіляється на чотири частини: «Зима», «Весна», «Літо», «Осінь».

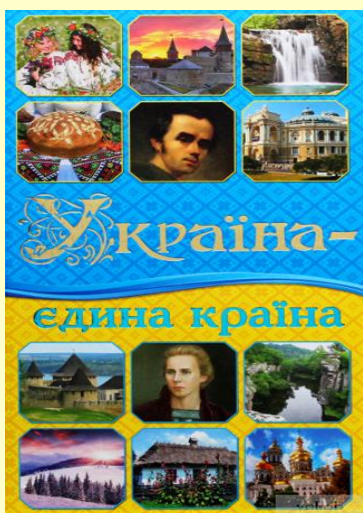
Качан В. А. Українське народознавство в іменах : навч. посіб. : у 2 ч., Ч. 1 / В. А. Качан ; за ред. А. З. Москаленка ; передм. А. Г. Погрібного. – Київ : Либідь, 1994. – 336 с.

У навчальному посібнику відтворюється життєвий і творчий шлях декількох десятків видатних постатей української духовної культури.

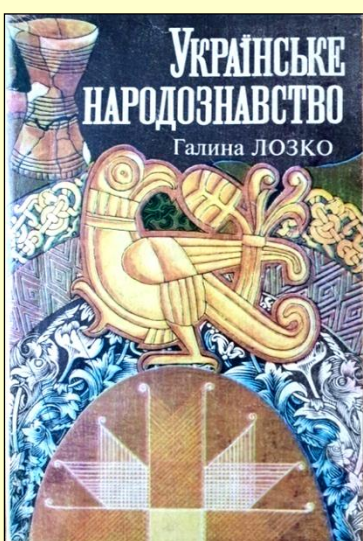
Левицька Н. М. Історія України. Україна в світі: історія і сучасність : навч. посіб. / Н. М. Левицька. – Київ : Кондор, 2014. – 424 с.

Навчальний посібник містить системний виклад визначальних подій української історії, подає науково виважені й коректні оцінки подій і явищ, розкриває місце і роль України в сучасному світі.

Україна – єдина країна. – Київ : ТОВ «Вид-во Глорія», 2016. – 208 с.

Книга розповість про країну з багатою історією і культурою, з чарівною природою та найкрасивішими місцями, про велику країну – Україну.

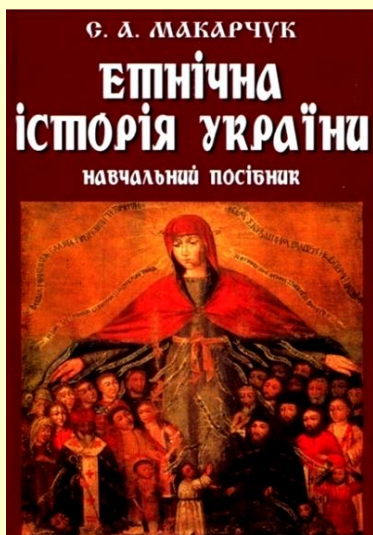
Лозко Г. С. Українське народознавство / Г. С. Лозко. – Київ : Зодіак-ЕКО, 1995. – 368 с.

З оригінальної й цікаво написаної книжки читач дізнається про походження українців, формування їхньої мови та національного характеру, безперервність етнокультурних традицій на землі України. По-новому розглядаються українські символи та обереги, давня віра та міфологія.

Єфименко О. Я. Історія України та її народу / О. Я. Єфименко. – Київ : Мистецтво, 1992. – 252 с.

Перше українське видання праці історика й етнографа Олександри Єфименко «Історія українського народу» вийшло друком 1922 року під редакцією і з передмовою історика й активного учасника національно-культурного та політичного життя доби Української революції 1917–1921 років Дмитра Багалія.

Макарчук С. А. Етнічна історія України : навч. посіб. / С. А. Макарчук. – Київ : Знання, 2008. – 471 с.

У посібнику узагальнено відомості з етнографічних, археологічних і різновидових писемних джерел, а також найважливіші історіографічні концепції, що розкривають питання етногенезу й етнокультурної історії українського народу.

Нізовський А. Ю. 100 великих чудес України / А. Ю. Нізовський. – Київ : Арій, 2010. – 416 с.

Книга оповідає про дивовижні об'єкти, розташовані на обширній території нашої країни. Це і прекрасні творіння рук людських – церкви і собори, замки і фортеці, палаци і садово-паркові ансамблі, і величезні пам'ятники природи – печерні і озерні комплекси, рослинні і біологічні заповідні зони. Всі вони – унікальні, і кожен із них по праву можна вважати дійсним дивом України.

